

USTAWA

z dnia 20 lutego 2015 r.

o odnawialnych źródłach energii

(t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1378^{2,3} zm. z 2021 r., poz. 1873^{4,5}; Dz.U. z 2022 r., poz. 1383⁶; Dz.U. z 2022 r., poz. 2370⁷; Dz.U. z 2022 r., poz. 2687⁸)

(wyciąg)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres regulacji]

1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:
 - a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) biogazu rolniczego
 - w instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - c) biopłynów;
- 2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) biogazu rolniczego,
 - c) ciepła
 - w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) zasady realizacji krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;
- 5) warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom instalacji odnawialnego źródła energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych.

(pominięto Art. 1 ust. 2-4 i Art. 2 ust. 1-12)

- 13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:
 - a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub
 - b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego
– a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej lub magazyn biogazu rolniczego;
- 18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 kW i nie większej niż 1 MW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 150 kW i mniejszej niż 3 MW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 50 kW i nie większa niż 1 MW;
- 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW;
- 19a) modernizacja – proces inwestycyjny, którego celem jest odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych instalacji odnawialnego źródła energii;
- 19b) moc zainstalowana elektryczna instalacji odnawialnego źródła energii – łączną moc znamionową czynną:
 - a) zespołu urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej – zespołu prądowłóczego, podaną przez producenta na tabliczce znamionowej, a w przypadku jej braku, moc znamionową czynną tego zespołu określoną przez jednostkę posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz lub biogaz rolniczy,
 - b) generatora, modułu fotowoltaicznego lub ogniwa paliwowego podaną przez producenta na tabliczce znamionowej – w przypadku instalacji innej niż wskazana w lit. a;
- 20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 22) odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów;

- 22a) operator informacji rynku energii – operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne;
- 23) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 24) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 25) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

(pominięto pkt 26-27)

- 28) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 29) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 29a) punkt poboru energii – punkt poboru energii w rozumieniu art. 3 pkt 67 ustawy – Prawo energetyczne;

(pominięto pkt 29b-31)

- 32) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 33) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

(pominięto pkt 33a)

- 33b) stała cena zakupu – cenę energii elektrycznej, po jakiej od wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1, zakupu dokonuje sprzedawca zobowiązany lub cenę stanowiącą podstawę do wyliczenia ujemnego salda dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 2 albo w art. 70b ust. 9 pkt 2;

(pominięto pkt 33c)

- 34) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i ze źródeł energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;

- 34a) układ pomiarowo-rozliczeniowy – układ pomiarowo-rozliczeniowy w rozumieniu art. 3 pkt 63 ustawy – Prawo energetyczne;
- 35) układ rozdzielony – układ urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej albo ciepła w odrębnych procesach technologicznych;
- 35a) umowa kompleksowa – umowę kompleksową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

(pominięto pkt 36-38)

- 39) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;

(pominięto pkt 40)

Art. 2a.[Definicje dotyczące ceny energii elektrycznej]

Ileokroć w ustawie jest mowa o cenie zakupu energii elektrycznej, stałej cenie zakupu, cenie skorygowanej, cenie wynikającej z oferty lub cenie referencyjnej, należy przez to rozumieć taką cenę niezawierającą kwoty podatku od towarów i usług.

Art. 3.[Koncesja na podjęcie działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii]

Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w ustawie – Prawo energetyczne, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej:

- 1) w mikroinstalacji;
- 2) w małej instalacji;
- 3) wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji w rozumieniu art. 3 pkt 33 ustawy – Prawo energetyczne;
- 4) wyłącznie z biopłynów.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz małej instalacji, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub z biopłynów, oraz zasady wytwarzania energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej**Art. 4. [Rozliczenia ilości energii]**

1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,7;
- 2) nie większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,8.

1a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia:

- 1) ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie od 1 kwietnia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r. wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w tym okresie w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji lub małej instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:
 - a) większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,7,
 - b) nie większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,8
 - w odniesieniu do instalacji, w których energia elektryczna została wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej po raz pierwszy w okresie od 1 kwietnia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r., z wyłączeniem mikroinstalacji przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11;
- 2) wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej od 1 lipca 2022 r. przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wytwarzającego energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, której przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i wprowadzenie z niej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej po raz pierwszy nastąpiło po 31 marca 2022 r., z wyłączeniem mikroinstalacji przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11, wobec wartości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne.²

1b. Prosument energii odnawialnej korzystający z rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, może nie później niż na 21 dni przed początkiem kolejnego kwartału złożyć pisemne oświadczenie do sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, o skorzystaniu z zasad prowadzenia rozliczeń określonych w ust. 1a pkt 2. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zasady prowadzenia rozliczeń określone w ust. 1a pkt 2 stosuje się od pierwszego dnia kolejnego kwartału, lecz nie wcześniej niż od 1 lipca 2022 r., przez okres 15 lat, pomniejszony o okres korzystania przez tego prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń prowadzonych na zasadach określonych w ust. 1.

1c. Prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej może przypisać do jednego punktu poboru energii, w którym pobiera energię elektryczną, moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnych źródeł energii, która nie przekracza mocy umownej ustalonej dla tego punktu poboru energii, nie większą niż 50 kW.²

1d. Moc zainstalowaną elektryczną, o której mowa w ust. 1c, ustala się na podstawie:

- 1) mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej;
- 2) udziału w mocy zainstalowanej elektrycznej przysługującej:
 - a) prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub
 - b) prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej.

2. Rozliczenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w odniesieniu do:

1) prosumenta energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2a–2d, na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej w punkcie poboru energii prosumenta energii odnawialnej;

2) prosumenta zbiorowego energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2a–2d, na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej:

a) wytworzonej w mikroinstalacji lub małej instalacji, przy czym ilość energii elektrycznej wytworzonej ustala się odpowiednio do udziału prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w wytwarzaniu energii odnawialnej w tej instalacji, określonego w umowie, o której mowa w art. 4a ust. 1,

b) pobranej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej;

3) prosumenta wirtualnego energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2b–2d, na podstawie:

a) wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej,

b) ilości energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta wirtualnego energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, zgłoszonej przez podmioty odpowiedzialne za bilansowanie handlowe tej instalacji odnawialnego

źródła energii i sprzedawcy energii prosumenta wirtualnego energii elektrycznej, do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w ramach bilansowania handlowego, o którym mowa w ustawie – Prawo energetyczne. Ilość energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta wirtualnego energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii ustala się jako iloczyn:

– udziału prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w wytwarzaniu energii odnawialnej w instalacji odnawialnego źródła energii, określonego w umowie, o której mowa w art. 4a ust. 1, oraz

– ilości energii elektrycznej określonej dla danego okresu rozliczania niezbilansowania (t) jako energia planowana do wprowadzenia do sieci z tej instalacji odnawialnego źródła energii – w przypadku gdy instalacja odnawialnego źródła energii i sprzedawca energii mają różny podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe, albo

– ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej z tej instalacji odnawialnego źródła energii, w przypadku gdy instalacja odnawialnego źródła energii i sprzedawca energii mają ten sam podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe i sprzedawca energii wyrazi zgodę na taki sposób ustalania ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.²

[2a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego udostępnia sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez:

1) prosumenta energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu, w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, na wszystkich fazach instalacji elektrycznej, dokonywanym w systemie informatycznym operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;

2) prosumenta zbiorowego energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, na wszystkich fazach instalacji elektrycznej dokonywanym w systemie informatycznym operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.]³

<2a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uzyskuje od operatora informacji rynku energii dane pomiarowe przekazane uprzednio do centralnego systemu informacji rynku energii przez właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego i podmioty odpowiedzialne za bilansowanie handlowe, obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej:

1) wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, rejestrowane przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy - Prawo energetyczne, przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej;

2) wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wytworzonej, rejestrowanej przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 64 ustawy - Prawo energetyczne, i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej;

3) pobranej przez prosumenta wirtualnego energii elektrycznej oraz wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez instalację odnawialnego źródła energii prosumenta wirtualnego energii elektrycznej, wytworzonej w tej instalacji przez tego prosumenta, ustalonej w sposób, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3b, na podstawie udziału prosumenta w wytwarzaniu energii odnawialnej w tej instalacji odnawialnego źródła energii i całkowitej ilości energii wytworzonej w odnawialnym źródle energii, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3b, przekazanej uprzednio do operatora informacji rynku energii przez podmioty odpowiedzialne za bilansowanie handlowe instalacji odnawialnego źródła energii, przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu.³

2b. Rozliczenia pomiędzy sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, a prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone na podstawie ilości energii sumarycznie zbilansowanej w każdej godzinie. Sumarycznie zbilansowana ilość energii elektrycznej, wprowadzona do i pobrana z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, jest wyznaczana dla danej godziny metodą wektorową według następującego wzoru:²

$$Eb_{(t)} = Ep_{(t)} - Ew_{(t)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$Eb_{(t)}$ – ilość energii sumarycznie zbilansowanej w godzinie (t), wyrażoną w kWh, podlegającą rozliczeniu w danym okresie rozliczeniowym; wartość dodatnia oznacza ilość energii elektrycznej pobranej w danej godzinie (t) z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a wartość ujemna oznacza ilość energii elektrycznej wprowadzonej w danej godzinie (t) do tej sieci,

$Ep_{(t)}$ – sumę ze wszystkich faz ilości energii elektrycznej pobranej w godzinie (t) z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, wyrażoną w kWh,

$Ew_{(t)}$ – sumę ze wszystkich faz ilości energii elektrycznej wprowadzonej w godzinie (t) do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, wyrażoną w kWh, przy czym dla prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jako ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wyznaczoną zgodnie z ust. 2 pkt 3 lit. b.²

2c. W zakresie rozliczania, o którym mowa w ust. 2b, w przypadku gdy:

1) prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobierze odpowiednio z instalacji albo z sieci w miejscu, w którym dokonywany jest pomiar energii elektrycznej pobieranej, większą ilość energii elektrycznej niż przysługująca mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, to uznaje się, że brakującą ilość energii elektrycznej ponad wytworzoną dla niego w instalacji odnawialnego źródła energii pobiera on z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;

2) prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobierze odpowiednio z instalacji albo z sieci w miejscu, w którym dokonywany jest pomiar energii pobieranej, mniejszą ilość energii elektrycznej niż przysługująca mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, to uznaje się, że nadwyżkę energii elektrycznej ponad jego pobór wprowadza on do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;

3) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest pobierana przez podmiot będący jednocześnie prosumentem energii odnawialnej oraz prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, w pierwszej kolejności jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument energii odnawialnej, następnie jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument zbiorowy energii odnawialnej, a jako ostatnia jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument wirtualny energii odnawialnej;

4) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest pobierana przez podmiot będący jednocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej oraz prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, w pierwszej kolejności jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument zbiorowy energii odnawialnej.²

2d. W przypadku gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy w punkcie poboru energii elektrycznej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej nie umożliwia ustalenia godzinowej ilości pobranej energii elektrycznej, to operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego ustala godzinowy pobór energii elektrycznej z uwzględnieniem standardowego profilu zużycia, o którym mowa w art. 3 pkt 39 ustawy – Prawo energetyczne.²

3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, z prosumentem energii odnawialnej lub prosumentem zbiorowym energii odnawialnej w okresie rozliczeniowym określonym w umowie kompleksowej lub umowie sprzedaży, zgodnie z ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, według następującego wzoru:²

$$Er_{(o)} = Ebp + (Ebw * Wi) + Er_{(o-1)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$Er_{(o)}$ – ilość energii rozliczonej jako wprowadzona do albo pobrana z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w danym okresie rozliczeniowym, wyrażoną w kWh,

Ebp – sumę ilości energii sumarycznie zbilansowanej ze wszystkich godzin (t) okresu rozliczeniowego, dla których wynik sumarycznego bilansowania jest dodatni, oznaczoną symbolem $Eb(t)$ we wzorze, o którym mowa w ust. 2b, wyrażoną w kWh,

Ebw – sumę ilości energii sumarycznie zbilansowanej ze wszystkich godzin (t) okresu rozliczeniowego, dla których wynik sumarycznego bilansowania jest ujemny, oznaczoną symbolem $Eb(t)$ we wzorze, o którym mowa w ust. 2b, wyrażoną w kWh,

$Er_{(o-1)}$ – ilość energii elektrycznej niewykorzystanej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w poprzednich okresach rozliczeniowych rozliczaną w bieżącym okresie rozliczeniowym zgodnie z ust. 5, dla której wartość rozliczenia jest ujemna, wyrażoną w kWh,

Wi – odpowiedni stosunek ilościowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, równy 0,8 dla mikroinstalacji lub małej instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej 10 kW oraz równy 0,7 dla instalacji o łącznej mocy większej niż 10 kW. ²

3a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, na podstawie ilości energii sumarycznie zbilansowanych zgodnie z ust. 2a–2d, w zakresie różnicy pomiędzy wartością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, ustaloną w sposób określony w art. 4b, oraz wartością energii elektrycznej pobranej z tej sieci, ustaloną w sposób określony w art. 4c ust. 3. ²

4. Od energii elektrycznej:

1) rozliczonej zgodnie z ust. 1 albo ust. 1a pkt 1 lub której wartość rozliczona zgodnie z ust. 1a pkt 2, prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej nie uiszcza opłat z tytułu jej rozliczenia na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a;

2) rozliczonej zgodnie z ust. 1 albo ust. 1a pkt 1, sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uiszcza, na podstawie ilości energii elektrycznej sumarycznie zbilansowanej zgodnie z ust. 2b, opłaty zgodnie z obowiązującą taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez tego prosumenta, zaś prosument ten nie uiszcza tych opłat. ²

4a. W przypadku zawarcia umowy kompleksowej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, i dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 1a pkt 2, opłaty, których wysokość, zgodnie z taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, zależą od ilości energii elektrycznej pobranej, są uiszczane przez:

1) prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej na rzecz tego sprzedawcy;

2) sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którego sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobiera energię elektryczną.²

4b. W przypadku zawarcia przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, umowy sprzedaży i dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 1a pkt 2, opłaty, których wysokość, zgodnie z taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest ten prosument, zależą od ilości energii elektrycznej pobranej, są uiszczane na rzecz tego operatora przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej.²

4c. Wysokość opłat pobieranych, o których mowa w ust. 4a i 4b, uiszczanych przez:

1) prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w odniesieniu do energii elektrycznej podlegającej rozliczeniu na zasadach określonych w ust. 1, 1a i 3, ustala się na podstawie sumy ilości energii sumarycznie zbilansowanej we wszystkich godzinach (t) okresu rozliczeniowego, których wynik bilansowania jest dodatni, oznaczonej w ust. 2b symbolem $E_b(t)$;

2) prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ustala się na podstawie sumy ilości energii pobranej przez prosumenta we wszystkich godzinach (t) okresu rozliczeniowego, oznaczonej w ust. 2b symbolem $E_p(t)$.²

5. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed datą wprowadzenia energii do sieci. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci przyjmuje się ostatni dzień danego miesiąca kalendarzowego, w którym ta energia została wprowadzona do sieci, z zastrzeżeniem, że niewykorzystana energia elektryczna w danym okresie rozliczeniowym przechodzi na kolejne okresy rozliczeniowe, jednak nie dłużej niż na kolejne 12 miesięcy od daty wprowadzenia tej energii do sieci.

5a. W rozliczaniu energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, o którym mowa w ust. 3, niezależnie od liczby stref czasowych w danej grupie taryfowej, w pierwszej kolejności, przed energią wprowadzoną w bieżącym okresie rozliczeniowym rozliczana jest energia z najstarszą datą wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, z zastrzeżeniem ust. 11.

5b. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej rozliczany jest według grupy taryfowej wielostrefowej, rozliczenie, o którym mowa w ust. 3, następuje w sposób określony w ust. 5a, przy czym w pierwszej kolejności rozlicza się energię elektryczną pobraną w tej samej strefie czasowej.

5c. Jeżeli po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, w danej strefie czasowej powstaną nadwyżki ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w stosunku do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, nadwyżki te uwzględnia się w bilansowaniu pozostałych stref czasowych.

5d. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej rozliczany jest według grupy taryfowej wielostrefowej, która obejmuje więcej niż dwie strefy czasowe, występujące nadwyżki uwzględnia się począwszy od strefy czasowej z najwyższym poziomem składnika zmiennej stawki sieciowej.

5e. Jeżeli po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, dokonanym w kolejności określonej w ust. 5a–5d, w danym okresie rozliczeniowym powstaną nadwyżki, uwzględnia się je w rozliczeniu dokonywanym w kolejnych okresach rozliczeniowych, w kolejności od strefy czasowej z najwyższym poziomem składnika zmiennej stawki sieciowej zawartej w danej grupie taryfowej taryfy operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego jest przyłączony prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej, do strefy z najniższym poziomem tego składnika.

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, udostępnia prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej, w przejrzystej i zrozumiałej formie, szczegółowe informacje dotyczące rozliczenia, o którym mowa w ust. 3 i 3a, w tym dane pomiarowe obejmujące ilości odnawialnej energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, ustalone na zasadach określonych w ust. 2a–2d, a w przypadku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3a, również dane obejmujące wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci oraz pobranej z sieci przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej.²

6a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, zapewnia od 1 lipca 2022 r. funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, za pomocą którego udostępnia prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej dane, o których mowa w ust. 2a, oraz informacje i dane, o których mowa w ust. 6.²

7. W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1–3a, w przypadku prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509 i 2459) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.²

8. Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 oraz ust. 1a, przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej niebędącego przedsiębiorcą, o którym mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 tej ustawy.²

9. (uchylony)

9a. Instalacja odnawialnego źródła energii wykorzystywana przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej spełnia wymogi określone dla jednostek wytwórczych w przepisach odrębnych.²

10. Pobrana energia elektryczna podlegająca rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest zużyciem energii wyprodukowanej na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej i nie stanowi:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju,
- 2) zużycia energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu
– w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143 i 1137).²

10a. W zakresie pobranej energii elektrycznej podlegającej rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, nie stosuje się obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 52 ust. 1;
- 2) art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2166).²

11. W przypadku gdy:

- 1) prosument energii odnawialnej w ramach rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, nie odbierze energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie 12 miesięcy od daty jej wprowadzenia do sieci zgodnie z ust. 5, to nieodebraną energią dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 4;

2) prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej w ramach rozliczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, nie wykorzysta zgromadzonych dla danego miesiąca kalendarzowego środków odpowiadających wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w tym miesiącu w okresie 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych, to niewykorzystane środki stanowią nadpłatę, która jest zwracana prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w terminie nie dłuższym niż do końca 13. miesiąca następującego po danym miesiącu. Wysokość zwracanej nadpłaty nie może przekroczyć dwudziestu procent wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w miesiącu kalendarzowym, którego dotyczy zwrot nadpłaty.²

12. Nadwyżka ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.).

13. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani do zawarcia ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonującym sprzedaży energii elektrycznej prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej umowy o świadczenie usług dystrybucji lub do dokonania zmiany zawartej umowy, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie lub zmianę takiej umowy przez tego sprzedawcę, w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń zgodnie z ust. 1 i 1a.²

13a. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej zawrze umowę sprzedaży ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani do zawarcia z tym prosumentem umowy o świadczenie usług dystrybucji lub dokonania zmiany zawartej umowy w terminie 21 dni od dnia złożenia przez niego wniosku o zawarcie lub zmianę takiej umowy, w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń zgodnie z ust. 1 i 1a.²

14. (uchylony)

Art. 4a.[Umowa zawierana przez prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej]

1. W przypadku gdy więcej niż jeden prosument zbiorowy energii odnawialnej wytwarza energię elektryczną w mikroinstalacji lub małej instalacji lub gdy więcej niż jeden prosument wirtualny energii odnawialnej wytwarza energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, prosumenci zbiorowi energii odnawialnej lub prosumenci wirtualni energii odnawialnej zawierają umowę, w której określają co najmniej:

1) przysługujący poszczególnym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udział, wyrażony w procentach, w wytwarzaniu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii oraz maksymalną moc zainstalowaną elektryczną, wyrażoną w jednostkach energii, której ten udział odpowiada;

2) tytuł prawny przysługujący prosumentom zbiorowym energii odnawialnej do mikroinstalacji lub małej instalacji lub tytuł prawny przysługujący prosumentom wirtualnym energii odnawialnej do instalacji odnawialnego źródła energii;

3) reprezentanta prosumentów;

4) zasady zarządzania instalacją odnawialnego źródła energii oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację oraz remonty instalacji odnawialnego źródła energii, a w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej także odpowiedzialności za bilansowanie handlowe;

5) położenie oraz dane techniczne instalacji odnawialnego źródła energii, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;

6) położenie oraz dane identyfikacyjne punktów poboru energii elektrycznej poszczególnych prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej;

7) zasady zmiany umowy, w szczególności zmiany udziałów w wytwarzanej energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii przysługujących poszczególnym prosumentom, oraz zasady rozwiązania umowy.²

2. Mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystywana przez prosumentów zbiorowych energii odnawialnej nie stanowią części składowej budynku wielolokalowego.

3. Przysługujący poszczególnym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udział w wytwarzaniu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest określany co najmniej na okres 12 miesięcy. W przypadku zmiany tego udziału po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zmiana taka obowiązuje przez okres 12 miesięcy.²

4. W przypadku gdy właścicielem lub zarządcą mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystywanych przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jest podmiot niebędący tym prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, ten podmiot jest obowiązany – w przypadku gdy jest stroną umowy, o której mowa w ust. 1 – do stosowania się do poleceń oraz instrukcji prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, na zasadach określonych w tej umowie, a jeżeli nie jest jej stroną – na zasadach określonych w osobnym porozumieniu prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej z właścicielem lub zarządcą instalacji. Podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być reprezentantem prosumentów.²

5. W przypadku gdy właścicielem mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystywanych przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub zarządcą instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej nie jest ten prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, każdy z prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej może zawrzeć z właścicielem lub zarządcą instalacji odrębną umowę, o której mowa w ust. 1. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 7, dotyczą prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, z którym jest zawierana dana umowa.²

6. Do właściciela lub zarządcy instalacji będącego jednym spośród kilku prosumentów zbiorowych energii odnawialnej albo prosumentów wirtualnych energii odnawialnej stosuje się przepis ust. 5.²

7. Prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej oraz prosument wirtualny energii odnawialnej jest obowiązany do:

1) dysponowania tytułem prawnym do instalacji odnawialnego źródła energii, za który uważa się także umowę, o której mowa w art. 4a ust. 1;

2) dysponowania tytułem prawnym do nieruchomości lub obiektu budowlanego, na którym została zlokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii, chyba że korzysta z tej instalacji na zasadach określonych w ust. 4–6 – w takim przypadku tytułem prawnym do nieruchomości lub obiektu budowlanego, na którym została zlokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii, jest obowiązany dysponować właściciel lub zarządca tej instalacji;

3) wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii spełniającej wymagania określone w przepisach odrębnych, w szczególności w przepisach prawa budowlanego, przepisach o ochronie przeciwpożarowej, przepisach sanitarnych lub przepisach o ochronie środowiska;

4) niewykorzystywania podczas wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami, zwiększające ich wartość opalową.²

Art. 4b.[Wyznaczanie wartości wprowadzonej do sieci energii elektrycznej]

1. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej wytworzył energię elektryczną w odnawialnym źródle energii i wprowadził ją do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie od 1 lipca 2022 r. do 30 czerwca 2024 r., wartość energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, jest wyznaczana dla każdego miesiąca kalendarzowego i stanowi iloczyn:

1) sumy ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w poszczególnych okresach rozliczania niezbilansowania (t)

składających się na dany miesiąc kalendarzowy, oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem $E_b(t)$ przyjmującym wartości ujemne;

2) rynkowej miesięcznej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 5, wyznaczonej dla danego miesiąca kalendarzowego.

2. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej wytworzył energię elektryczną w odnawialnym źródle energii i wprowadził ją do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej od 1 lipca 2024 r., wartość energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, jest wyznaczana dla każdego miesiąca kalendarzowego i stanowi sumę następujących iloczynów wyznaczonych dla poszczególnych okresów rozliczania niezbilansowania (t) w tym miesiącu:

1) ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem $E_b(t)$ przyjmującym wartość ujemną;

2) rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, przy czym jeżeli wartość tej ceny jest ujemna dla danego okresu rozliczania niezbilansowania (t), to w celu wyznaczenia wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w okresie t przez prosumenta energii odnawialnej niebędącego równocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej przyjmuje się cenę równą zero, z zastrzeżeniem ust. 17 i 18. ²

3. Uprawnienie do rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i trwa przez okres kolejnych 15 lat. ²

4. Rynkowa cena energii elektrycznej ustalana jest dla każdego okresu rozliczania niezbilansowania, w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, str. 54), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/943”, jako ważona wolumenem obrotu średnia z cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego dla wszystkich sesji notowań danej doby w systemie kursu jednolitego na rynkach dnia następnego, prowadzonych:

1) przez giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 170) oraz

2) w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego prowadzonego przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.

5. Rynkowa cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, jest obliczana według wzoru:

$$RCE = \frac{\sum_{s \in S} CG_s \cdot EG_s}{\sum_{s \in S} EG_s}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

CGs – cenę energii elektrycznej określoną w systemie kursu jednolitego na sesji notowań s rynku dnia następnego [zł/MWh],

EGs – ilość energii elektrycznej stanowiącą wolumen obrotu na sesji notowań s rynku dnia następnego z określaniem ceny energii w systemie kursu jednolitego [MWh],

S – zbiór sesji notowań rynku dnia następnego z określaniem ceny energii w systemie kursu jednolitego prowadzonych przez giełdę towarową lub w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego prowadzonych przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.

6. Rynkowa miesięczna cena energii elektrycznej ustalana jest dla każdego miesiąca kalendarzowego, jako ważona wolumenem energii elektrycznej wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej przez prosumentów energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacjach lub małych instalacjach, średnia z rynkowych cen energii elektrycznej, o których mowa w ust. 4.

7. Rynkowa miesięczna cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 6, jest obliczana według wzoru:

$$RCEm = \frac{\sum_{t \in T} (E_t \cdot RCE_t)}{\sum_{t \in T} E_t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_t – sumaryczny wolumen energii elektrycznej wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej w okresie rozliczania niezbilansowania t przez prosumentów energii odnawialnej oraz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacjach lub małych instalacjach, przyłączonych do sieci operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, posiadających bezpośrednie połączenia z siecią przesyłową oraz posiadających zawartą umowę na świadczenie usług dystrybucyjnych z co najmniej 200 000 odbiorcami końcowymi [MWh],

RCE_t – rynkową cenę energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, w okresie rozliczania niezbilansowania t , przy czym jeżeli RCE_t ma wartość ujemną dla danego okresu t , to dla tego okresu t przyjmuje się RCE_t równą zero [zł/MWh],

T – zbiór okresów rozliczania niezbilansowania w miesiącu.

8. W przypadku gdy notowania na rynku dnia następnego są prowadzone dla okresów dłuższych niż okres rozliczania niezbilansowania, to za rynkową cenę energii dla danego okresu rozliczania niezbilansowania przyjmuje się cenę rozliczeniową określaną w systemie kursu jednolitego dla rynku dnia następnego, wyznaczoną dla okresu obejmującego dany okres rozliczania niezbilansowania.

9. W przypadku gdy cena energii elektrycznej określona w systemie kursu jednolitego na sesji notowań rynku dnia następnego wyrażona jest w walucie obcej, przeliczenia tej ceny dla każdego okresu rozliczania niezbilansowania na złote dokonuje się według opublikowanego średniego kursu Narodowego Banku Polskiego z dnia,

w którym odbywała się sesja notowań, a jeżeli kurs dla tego dnia nie został opublikowany, to kursu opublikowanego w najbliższym dniu poprzedzającym.

10. W przypadku gdy dla okresu rozliczania niezbilansowania t nie jest możliwe wyznaczenie rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, to dla tego okresu rozliczania niezbilansowania jako obowiązującą wartość tej ceny przyjmuje się wartość rynkowej ceny energii elektrycznej wyznaczonej dla okresu rozliczania niezbilansowania t w najbliższym dniu poprzedzającym, dla którego cena ta została wyznaczona.

11. W przypadku gdy rozliczenia pomiędzy sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, i prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone z wykorzystaniem danych pomiarowych wyznaczanych dla okresów dłuższych niż okres rozliczania niezbilansowania lub gdy dla prosumenta wirtualnego nie jest możliwe ustalenie ilości energii elektrycznej wprowadzanej do sieci w okresie rozliczania niezbilansowania, to ustalenie ilości energii elektrycznej dla danego okresu rozliczania niezbilansowania, przyjmowanej do wyznaczenia wartości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2, oraz zobowiązań, o których mowa w art. 4c ust. 3, dokonuje się na podstawie ilości energii elektrycznej odpowiednio wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci, wyznaczonych dla okresu, dla którego prowadzone są rozliczenia, dzieląc tę ilość energii elektrycznej po równo na zawierające się w tym okresie okresy rozliczania niezbilansowania.²

12. Prosument energii odnawialnej niebędący równocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, wytwarzający energię elektryczną w mikroinstalacji i podlegający z tego tytułu rozliczeniom, o których mowa w art. 4 ust. 1a, może upoważnić w umowie kompleksowej albo w umowie sprzedaży sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1, do:

1) wyłączenia tej mikroinstalacji lub ograniczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w tej mikroinstalacji, tak by nie następowało wprowadzanie tej energii do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie, gdy cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, jest ujemna, oraz

2) zainstalowania, utrzymywania w sprawności oraz użytkowania urządzeń sterujących tą mikroinstalacją w celu, o którym mowa w pkt 1.

13. W przypadku udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 12, prosument energii odnawialnej obowiązany jest do pokrycia 50% kosztu zakupu urządzeń służących do sterowania mikroinstalacją, o których mowa w ust. 12 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od daty zainstalowania tych urządzeń, przy czym:

1) koszt związany z instalacją tych urządzeń ponosi sprzedawca, o którym mowa w ust. 12, a urządzenia te pozostają własnością sprzedawcy;

2) sprzedawca, o którym mowa w ust. 12, ma obowiązek zdemontowania tych urządzeń nie później niż z dniem zakończenia realizacji umowy kompleksowej albo umowy sprzedaży z tym prosumentem energii odnawialnej, chyba że postanowienia tej umowy stanowią inaczej albo prosument energii odnawialnej skorzysta z prawa zakupu, o którym mowa w pkt 3;

3) prosument energii odnawialnej może zawrzeć ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1, umowę sprzedaży należących do tego sprzedawcy urządzeń służących do sterowania mikroinstalacją, o których mowa w ust. 12 pkt 2, za cenę nie wyższą niż pozostałe 50% kosztu zakupu tych urządzeń;

4) sprzedawca nie może odmówić sprzedaży, o której mowa w pkt 3.

14. Sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1, realizującemu postanowienia umowy, o których mowa w ust. 12, nie przysługuje od prosumenta energii odnawialnej wynagrodzenie za realizację tych postanowień.

15. Prosumentowi energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 12, nie przysługuje odszkodowanie lub rekompensata za zmniejszoną ilość wytwarzanej energii elektrycznej w mikroinstalacji w następstwie wykonania postanowień umowy, o których mowa w ust. 12.

16. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączona mikroinstalacja, o której mowa w ust. 12, ma obowiązek współpracować z prosumentem energii odnawialnej oraz sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1, przy realizacji postanowień umowy, o których mowa w ust. 12.

17. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1, może wystąpić do prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 12, o zmianę albo zawarcie umowy kompleksowej albo umowy sprzedaży zawierającej postanowienia, o których mowa w ust. 12 pkt 1 i 2. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej nie wyrazi zgody na zmianę albo zawarcie umowy, o której mowa w zdaniu pierwszym, to sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1, może stosować rynkową cenę energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, dla tego prosumenta energii odnawialnej bez uwzględniania reguły zastępowania ujemnych wartości tej ceny wartością równą zero, w celu wyznaczenia wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.

18. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej wystąpił do Koordynatora do spraw negocjacji, o którym mowa w art. 31a ustawy – Prawo energetyczne, z wnioskiem o rozwiązanie sporu dotyczącego stosowania rynkowej ceny energii elektrycznej z uwzględnieniem ust. 17, wówczas do czasu rozwiązania sporu przez tego Koordynatora przy stosowaniu rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, dla tego prosumenta energii odnawialnej uwzględnia się regułę zastępowania ujemnych wartości tej ceny wartością równą zero, w celu wyznaczenia wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.

Art. 4c.[Konto prowadzone przez sprzedawcę w celu prowadzenia rozliczeń]

1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu prowadzenia rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, prowadzi konto dla prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, zwane dalej „kontem prosumenta”, na którym ewidencjonuje ilości energii elektrycznej i wartości energii elektrycznej, o których mowa w art. 4 ust. 1a, oraz wynikającą z nich wartość środków za energię elektryczną należną prosumentowi za energię elektryczną wprowadzoną do sieci, zwaną dalej „depozytem prosumenckim”.²

2. Depozyt prosumentcki przeznaczony jest na rozliczenie zobowiązań prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej z tytułu zakupu energii elektrycznej od sprzedawcy prowadzącego konto prosumenta, o którym mowa w ust. 1.

3. Zobowiązanie prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2, określa się dla danego okresu rozliczeniowego jako sumę iloczynów, dla wszystkich okresów rozliczania niezbilansowania (t) w okresie rozliczeniowym, ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem $E_b(t)$ przyjmującym wartość dodatnią, oraz ceny sprzedaży energii elektrycznej uwzględniającej obowiązkowe obciążenia podatkowe i fiskalne, stosowanej w rozliczeniach pomiędzy sprzedawcą i prosumentem dla tego okresu rozliczenia niezbilansowania.

4. Wartość depozytu prosumentckiego dotycząca danego miesiąca kalendarzowego jest ustalana i przyporządkowywana do konta prosumentckiego w kolejnym miesiącu kalendarzowym.

5. Kwota środków stanowiąca depozyt prosumentcki może być rozliczana na koncie prosumentckim przez 12 miesięcy od dnia przypisania tej kwoty jako depozyt prosumentcki na koncie prosumenta.

6. Po upływie 12 miesięcy od dnia przypisania danej kwoty środków do depozytu prosumentckiego niewykorzystane lub niezwrócone na podstawie przepisu art. 4 ust. 11 pkt 2 środki umarza się.

7. Na rozliczenie ze sprzedawcą w pierwszej kolejności przeznaczają się środki o najstarszej dacie przypisania do konta prosumenta jako depozyt prosumentcki.

8. Prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej korzystający z dostaw sprzedawcy innego niż sprzedawca zobowiązany, o którym mowa w art. 40 ust. 1, ma prawo do zmiany tego sprzedawcy na sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, i korzystania z rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2.

9. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dolicza do konta prosumenta wartość energii elektrycznej wytworzonej i niezużytej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, który korzystał z rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a pkt 1. Przepis art. 4 ust. 11 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

10. Wartość energii elektrycznej wytworzonej i niezużytej, o której mowa w ust. 9, wyznacza się na podstawie miesięcznej rynkowej ceny energii elektrycznej ustalonej dla czerwca 2022 r., zgodnie z art. 4b ust. 6.

Art. 4d.[Zakaz ponownego korzystania z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1]

1. Prosument energii odnawialnej dotychczas korzystający z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, który skorzysta z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, nie może ponownie skorzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, korzysta prosument energii odnawialnej, którego mikroinstalacja została przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej:

1) po 31 marca 2022 r. na podstawie kompletnego i poprawnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, złożonego przez tego prosumenta energii odnawialnej w terminie do 31 marca 2022 r., z zastrzeżeniem ust. 3;

2) do 31 marca 2022 r., ale wprowadzenie energii elektrycznej do tej sieci nastąpiło po raz pierwszy po 31 marca 2022 r.;

3) po 31 marca 2022 r. na podstawie kompletnego i poprawnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, złożonego w terminie do 31 grudnia 2023 r., w przypadku gdy prosument ten w terminie do 31 marca 2022 r. zawarł umowę na zakup, montaż lub dofinansowanie tej mikroinstalacji z jednostką samorządu terytorialnego lub innym podmiotem, który realizuje projekt, o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), dofinansowany w ramach regionalnego programu operacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 lit. c tej ustawy, z uwzględnieniem ust. 6.

3. W przypadku gdy zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, złożone przez prosumenta energii odnawialnej do właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w terminie do 31 marca 2022 r. jest niekompletne lub niepoprawne, to operator ten wzywa tego prosumenta do uzupełnienia lub poprawienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że niewykonanie wezwania w wyznaczonym terminie spowoduje brak możliwości skorzystania przez prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń na podstawie art. 4 ust. 1.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego wskazuje w wezwaniu przyczyny uznania zgłoszenia za niepoprawne lub niekompletne.

5. Jeżeli w odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 3, w terminie wskazanym w tym wezwaniu prosument energii odnawialnej złoży kompletne i poprawne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, to uznaje się, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zostało złożone w terminie do 31 marca 2022 r.

6. W przypadku gdy zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, złożone do właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w terminie do 31 grudnia 2023 r., jest niekompletne lub niepoprawne, to operator ten wzywa do uzupełnienia lub poprawienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że niewykonanie wezwania w wyznaczonym terminie spowoduje brak możliwości skorzystania przez prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń na podstawie art. 4 ust. 1.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wskazuje w wezwaniu przyczyny uznania zgłoszenia za niepoprawne lub niekompletne.

8. Jeżeli w odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 6, w terminie wskazanym w tym wezwaniu złożone zostanie kompletne i poprawne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, to uznaje się, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zostało złożone w terminie do 31 grudnia 2023 r.

9. W celu skorzystania z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, prosument energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przekazuje sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w terminie do 31 grudnia 2023 r. pisemne oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że w terminie do 31 marca 2022 r. zawarłem umowę na zakup, montaż lub dofinansowanie tej mikroinstalacji z jednostką samorządu terytorialnego lub innym podmiotem, który realizuje projekt, o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, dofinansowany w ramach regionalnego programu operacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 lit. c ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, oraz na dzień złożenia oświadczenia umowa ta nie została rozwiązana.”.

10. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9, zawiera imię i nazwisko prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jego adres zamieszkania, miejsce i datę złożenia oświadczenia oraz jego podpis.

11. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9, zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 5.[Obowiązki wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji]

1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

1) prosumentem energii odnawialnej,

2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców niebędącego prosumentem energii odnawialnej

– informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, lokalizacji przyłączenia mikroinstalacji, rodzaju odnawialnego źródła energii i magazynu energii elektrycznej użytego w tej mikroinstalacji oraz łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1a. Reprezentant prosumentów, działając w imieniu i na rzecz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie jej przyłączenia, lokalizacji przyłączenia, rodzaju odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej użytego w tej mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne. W przypadku mikroinstalacji wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, jej przyłączenie w trybie opisanym w zdaniu pierwszym może zostać zrealizowane jedynie, jeżeli w miejscu przyłączenia tej mikroinstalacji istnieje już przyłącze do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i moc zainstalowana mikroinstalacji nie jest większa niż moc określona w wy danych warunkach przyłączenia dla tego przyłącza. ²

1b. Reprezentant prosumentów, działając w imieniu i na rzecz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, składa wniosek o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i zawiera z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego umowę o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w tym umowę o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej mikroinstalacji, jeżeli zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne nie jest możliwe zastosowanie do mikroinstalacji procedury określonej w ust. 1a. ²

1c. W przypadku, o którym mowa w art. 4a ust. 4–6, przepisy ust. 1a i 1b stosuje się do właściciela lub zarządcy mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystanej przez prosumentów zbiorowych energii odnawialnej albo instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumentów wirtualnych energii odnawialnej. ²

2. Wytwórca lub reprezentant prosumentów, o którym mowa w ust. 1–1b, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja lub mała instalacja, o:

1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji, małej instalacji lub magazynu energii elektrycznej lub ich łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 14 dni od dnia zmiany;

2) trwającym dłużej niż 30 dni zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji – w terminie 14 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub małej instalacji. ²

3. Reprezentant prosumentów przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączana jest instalacja odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z tej instalacji, zgłoszenie instalacji odnawialnego źródła energii zawierające informację o:

1) przysługującym prosumantom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumantom wirtualnym energii odnawialnej udziale, wyrażonym w procentach, w wytwarzaniu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii oraz o maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej, wyrażonej w jednostkach mocy, której ten udział odpowiada;

2) położeniach oraz numerach identyfikacyjnych punktów poboru energii elektrycznej poszczególnych prosumentów wirtualnych energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej;

3) zasadach zarządzania instalacją odnawialnego źródła energii oraz zasadach odpowiedzialności za bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację oraz remonty instalacji odnawialnego źródła energii;

4) danych kontaktowych reprezentanta prosumentów;

5) w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej o podmiocie odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe instalacji odnawialnego źródła energii. ²

4. Reprezentant prosumentów przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zgłoszenie o każdej zmianie informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia zmiany informacji. Operator systemu elektroenergetycznego uwzględnia zgłoszoną zmianę w terminie 14 dni od doręczenia kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym. ²

5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, oraz ich aktualizacje dokonywane na podstawie ust. 4 do operatora informacji rynku energii, nie później niż w terminie 7 dni po dniu otrzymania ich od reprezentanta prosumentów. ²

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, ma prawo uzyskać od operatora informacji rynku energii informacje, o których mowa w ust. 5, w zakresie dotyczącym prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, którzy zawarli z tym sprzedawcą umowy kompleksowe lub umowy sprzedaży, przekazane do centralnego systemu informacji rynku energii przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych. ²

Art. 6.(uchylony)

Art. 6a.[Sprawozdanie roczne]

1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie roczne zawierające:

1) informacje o:

a) łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1 oraz 1a, wprowadzonej do sieci odrębnie przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, wraz z informacją o liczbie poszczególnych prosumentów energii

odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej korzystających z rozliczeń prowadzonych przez sprzedawcę zobowiązanego oraz sprzedawcę wybranego, o których mowa w art. 40 ust. 1a, ²

b) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wprowadzenia po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji,

3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego.

2. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, Prezes URE, w terminie 75 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, sporządza zbiorczy raport, który:

1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki;

2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej URE”, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 7.[Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji]

1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie wymaga prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

Art. 8.[Rejestr wytwórców energii w małej instalacji]

1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Prezes URE dokonuje wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9.[Obowiązki wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji]

1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

1) posiadać dokumenty potwierdzające tytuł prawny do:

a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,

b) małej instalacji;

2) posiadać zawartą umowę o przyłączenie małej instalacji do sieci;

3) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;

4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami zwiększające ich wartość opałową;

5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:

a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,

b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw,

d) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym;

6) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz datę zakończenia jej modernizacji;

7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania półroczne zawierające informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie do końca miesiąca następującego po upływie półrocza;

8) przekazywać Prezesowi URE informacje, o których mowa w pkt 6, w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz od dnia zakończenia jej modernizacji.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, biorąc pod uwagę zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10.[Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji]

1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu i inne dane teleadresowe;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) (uchylony)
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku, gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji oraz miejsca lub miejsc i przewidywanej daty rozpoczęcia jej wykonywania;
- 6) opis małej instalacji, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji określone w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy:

- 1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
- 2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2

– Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, biorąc pod uwagę zakres przekazywanych danych oraz konieczność ujednolicenia formy ich przekazywania.

Art. 11.[Rejestr wytwórców energii w małej instalacji]

1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, 2 i 5, oraz rodzaj małej instalacji i jej łączną moc zainstalowaną elektryczną lub moc osiągalną cieplną w skojarzeniu, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

4. Prezes URE prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 11a.[Termin wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców energii w małej instalacji]

1. Prezes URE jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców energii w małej instalacji w terminie 21 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 10 ust. 2.

2. Jeżeli Prezes URE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 28 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Prezes URE wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 21 dni od dnia otrzymania tego wniosku. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Prezes URE wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 12.[Zmiana wpisu w rejestrze]

1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji pisemnie informuje Prezesa URE o:

1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,

2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji

– w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13.[Odmowa wpisu do rejestru]

Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 2) w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 14.[Decyzja o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji]

1. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
- 4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 i 5.

2. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Prezes URE wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 15.[Wykreślenie wytwórcy z rejestru]

1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wytwórcy, który wykonywał działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 11a ust. 2.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 16.[Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie]

1. Od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, wytwórcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania cywilnego”, o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 16a.[Wykreślenie wytwórcy z rejestru wytwórców energii w małej instalacji]

Prezes URE wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców energii w małej instalacji na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 17.[Zbiorczy raport roczny]

1. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji,
- 2) sprawozdań, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7,
- 3) informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8

– Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach;

2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:

a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach,

b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

3. Prezes URE:

1) przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw klimatu, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym;

2) udostępnia zbiorczy raport roczny w Biuletynie Informacji Publicznej URE, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 18.[Stosowanie przepisów ustawy - Prawo przedsiębiorców]

1. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7 oraz w art. 9, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

(pominięto Art. 18a – Art. 42 ust. 3)

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2:

1) dotyczy ilości energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji; w przypadku, o którym mowa w ust. 8, ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu odpowiada procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji, oraz

2) powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

5. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora, z wyłączeniem instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.

6. (uchylony)

7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:

1) urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej zmodernizowanej instalacji;

2) w wyniku modernizacji tej instalacji nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;

3) nakłady na modernizację tej instalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji;

4) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

(pominięto Art. 42 ust. 8 – A rt. 125)

Rozdział 6

Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

Art. 126. [Krajowy plan działania]

1. Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r. określa krajowy plan działania opracowany przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

1) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto;

2) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie;

3) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające sposób dojścia do krajowego celu wymienionego w pkt 1;

4) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania, jakie należy podjąć w tym zakresie dla osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1;

5) końcowe zużycie energii brutto ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie;

6) działania, jakie powinny zostać podjęte dla osiągnięcia celów pośrednich w poszczególnych latach, aż do osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1, w zakresie:

a) współpracy organów administracji rządowej z jednostkami samorządu terytorialnego,

b) współpracy międzynarodowej dotyczącej pozyskiwania energii i paliw ze źródeł odnawialnych oraz projektów energetycznych,

c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy.

3. Rada Ministrów przyjmuje Krajowy plan działania, w drodze uchwały, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu.

4. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan działania przyjęty przez Radę Ministrów.

5. W przypadku:

1) gdy udział energii ze źródeł odnawialnych określony w krajowym planie działania dla danego okresu obniży się poniżej celu pośredniego określonego dla okresu bezpośrednio go poprzedzającego,

2) wydania zaleceń przez Komisję Europejską

– minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki opracowuje aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 127.[Monitoring realizacji krajowych celów]

1. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje realizację krajowych celów wskazanych w art. 126 ust. 2 pkt 1 i 2, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

2. Minister właściwy do spraw klimatu, co 2 lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji krajowego celu, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw ze źródeł odnawialnych.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu;

2) techniczne możliwości przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci;

3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;

4) działań podejmowanych dla realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1;

5) przewidywanego zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych;

6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii;

7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 128.[Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych]

1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują:

- 1) (uchylony)
- 1a) minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
- 3) minister właściwy do spraw klimatu;
- 3a) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 4) Dyrektor Generalny KOWR;
- 5) Prezes URE;
- 6) Prezes GUS.

2. Zadania ministra właściwego do spraw klimatu obejmują:

1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;

2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;

3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania;

4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia;

5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania;

6) opracowywanie analiz w zakresie określenia szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.

2a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują działania:

1) mające na celu promowanie rozwoju energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;

2) mające na celu promowanie modelu prosumpcji energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej, przez przedsiębiorców i jednostki samorządu terytorialnego;

3) wspierające inne formy społecznego wykorzystania energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;

4) w zakresie tworzenia instrumentów i regulacji mających na celu zwiększenie partycypacji społecznej i udziału lokalnych społeczności w procesie inwestycyjnym energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;

5) w zakresie monitorowania i ewaluacji efektów działań, o których mowa w pkt 1–4, oraz ich korygowanie;

6) mające na celu wdrażanie dobrych praktyk w promowaniu energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej oraz efektywności energetycznej.

3. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi obejmują:

1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne, z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;

2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

4. (uchylony)

4a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obejmują opracowywanie we współpracy z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi analiz w zakresie określenia szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby.

5. Zadania Dyrektora Generalnego KOWR obejmują:

1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania biogazu rolniczego, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych.

2) (uchylony)

6. Zadania Prezesa URE obejmują:

1) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19 ustawy – Prawo energetyczne, dotyczących odnawialnych źródeł energii;

2) monitorowanie wykonania przez przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zapewnienia pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej informacje zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2–7.

Art. 129.[Udział energii ze źródeł odnawialnych]

1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

3. (uchylony)

Art. 130.[Energia elektryczna wytworzona z biopłynów]

1. Energia elektryczna wytworzona z biopłynów może być zaliczona na poczet realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, wyłącznie wtedy, gdy biopłyny wykorzystane do wytworzenia tej energii spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

2. Wykazanie, że biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się na podstawie dokumentów określonych w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Wsparcie finansowe w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów, pochodzące ze środków publicznych, w tym środków funduszy Unii Europejskiej, może zostać udzielone podmiotowi ubiegającemu się o przyznanie wsparcia finansowego, pod warunkiem, że biopłyny wykorzystane do wytworzenia tej energii objęte wsparciem, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy wymienionej w ust. 1.

4. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się przez system bilansu masy.

5. W przypadku wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów, wytwórca, o którym mowa w art. 45 ust. 1 albo art. 72, jest obowiązany wdrożyć system bilansu masy, który:

1) umożliwia mieszanie partii biomasy albo biopłynów o różnym stopniu zrównoważenia;

2) w przypadku, o którym mowa w pkt 1, pozwala określić stopień zrównoważenia oraz wielkość poszczególnych partii biomasy albo biopłynów;

3) zapewnia, że suma wszystkich partii biomasy albo biopłynów wyprowadzonych z mieszanki posiada ten sam stopień zrównoważenia i jest równa sumie wszystkich partii biomasy albo biopłynów wprowadzonych do tej mieszanki.

6. W sprawach dotyczących weryfikacji spełnienia przez biopłyny kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy wymienionej w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 131.[Elektroniczna baza danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych]

1. Minister właściwy do spraw klimatu tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Zarząd Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw klimatu zamieszcza się w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej;

2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii;

3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego;

4) liczbie wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane.

4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie 25 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

5. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, Zarząd Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

6. Dane zamieszczone w elektronicznej bazie danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych są jawne.

Art. 132.[Obowiązek udostępniania informacji o kosztach i korzyściach ze stosowania urządzeń, wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii]

1. Minister właściwy do spraw klimatu jest obowiązany do udostępniania informacji o kosztach i korzyściach wynikających ze stosowania urządzeń i systemów grzewczych, chłodniczych i elektrycznych, wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w formie ustnej, pisemnej lub elektronicznej.

Art. 133.[Programy informujące społeczeństwo o korzyściach związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii z odnawialnych źródeł energii]

Minister właściwy do spraw energii przy udziale jednostek samorządu terytorialnego opracowuje programy informacyjne, doradcze lub szkoleniowe informujące społeczeństwo o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii z odnawialnych źródeł energii.

Art. 134.[Zapewnienie dostępu do informacji o sposobach połączenia instalacji odnawialnych źródeł energii]

Minister właściwy do spraw klimatu zapewnia dostęp do informacji i wytycznych o sposobach optymalnego połączenia instalacji odnawialnych źródeł energii, wysoko efektywnych technologii oraz systemów grzewczych i chłodniczych.

Art. 135.[Energia ze źródeł odnawialnych]

Przez energię ze źródeł odnawialnych rozumie się – dla celów statystycznych – energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, hydroenergię oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom instalacji odnawialnego źródła energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 136. [Osoba dokonująca instalacji]

1. Osoba dokonująca instalacji:

1) mikroinstalacji lub

2) małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, lub

3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW

– zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytowych systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który:

- 1) posiada:
 - a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
 - b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub

- c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub

- d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 2, lub

- e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytych stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii;

- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;

- 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczony zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lub w art. 153 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;

- 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 137 ust. 2, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada:

1) dyplom zawodowy albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2021 r. poz. 1915 oraz z 2022 r. poz. 583 i 1116) lub

2) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany po dniu 1 września 2005 r. na podstawie przepisów *ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.)* * albo na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

– może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 137.[Egzamin dla instalatorów]

1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu.

2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.

3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań.

4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:

1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne – w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;

2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;

3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;

4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków.

6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504).

Art. 138.[Wniosek o wydanie certyfikatu]

1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę;
- 7) podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza:

1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 1 lit. b, c, d lub e albo w ust. 4;

2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 139.[Wydanie certyfikatu]

1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadamia o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.

3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat.

Art. 140.[Odmowa wydania certyfikatu]

Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia:

- 1) niespełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 136 ust. 3 lub 4 albo
- 2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu – w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 141.[Cofnięcie certyfikatu]

1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub mikroinstalacja, mała instalacja, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW została zainstalowana przez instalatora niezgodnie z przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 142.[Przedłużenie ważności certyfikatu]

Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, jeżeli instalator:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
- 2) ukończył, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenie przypominające;
- 3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należyтым stanie technicznym co najmniej pięć mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600kW.

Art. 143.[Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu]

1. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się do Prezesa UDT w terminie 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu.

2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 138 ust. 1. Do wniosku dołącza się:

1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego;

3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należytym stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności:

a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,

b) opis mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;

4) oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu instalatora i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 2, Prezes UDT wzywa instalatora do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 144.[Wtórnik certyfikatu]

1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu.

2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT.

Art. 145.[Obywatele innych państw, którzy mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje lub instalacje odnawialnego źródła energii]

1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia za-

trudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają ważny:

1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji, lub

2) certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2.

2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się:

1) dane, o których mowa w art. 138 ust. 1;

2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1.

Art. 146.[Akredytowany organizator szkolenia podstawowego lub przypominającego]

1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który:

1) posiada system zarządzania szkoleniami;

2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;

3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;

4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 136 ust. 2, zwaną dalej „akredytacją”.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności:

1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń;

2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy;

3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;

4) procedurę nadzoru nad:

a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,

b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;

5) zasady informowania o:

a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia,

b) miejscu oraz czasie szkolenia,

c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,

d) wyposażeniu dostarczonym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia.

Art. 147.[Wniosek o udzielenie akredytacji]

1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia.

2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera:

1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany;

3) określenie:

a) typu przeprowadzanych szkoleń,

b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,

c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia;

4) podpis wnioskodawcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:

1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152,

2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 146 ust. 2 pkt 2–4,

3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,

4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,

5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,

6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej

– dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 148.[Braki formalne wniosku]

1. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu organizatora szkolenia i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

2. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w art. 147, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 149.[Udzielenie akredytacji organizatorowi szkolenia]

1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 150.[Odmowa udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń]

Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 146 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 151.[Ograniczenie zakresu udzielonej akredytacji i jej cofnięcie]

1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 147 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 149 ust. 2.

Art. 152.[Delegacja]

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,

2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 136 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,

3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów,

4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych,

5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny,

6) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1,

7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 158 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

– biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.

Art. 153.[Podmiot prowadzący działalność w innym państwie, który może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego]

1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną:

1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia szkoleń, lub

2) akredytację udzieloną na podstawie art. 149 ust. 1.

2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera:

1) dane, o których mowa w art. 147 ust. 2;

2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2.

Art. 154.[Komitet Odwoławczy]

1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata od dnia powołania.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 155.[Odwołanie]

1. W przypadku:

1) odmowy wydania certyfikatu,

2) cofnięcia certyfikatu,

- 3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
 - 4) odmowy udzielenia akredytacji,
 - 5) cofnięcia akredytacji
- przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania.

4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896) lub złożenie go w polskim urzędzie konsularnym albo wysłanie na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 569 i 1002), jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 156.[Postępowanie odwoławcze]

1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 155 ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 157.[Opłaty]

1. Opłaty pobiera się za:

1) przeprowadzenie egzaminu – w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

2) wydanie certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;

3) przedłużenie ważności certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;

4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik;

5) udzielanie akredytacji – w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, a także sposób ich wnoszenia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy:

- 1) wydania certyfikatu;
- 2) przedłużenia ważności certyfikatu;
- 3) udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 158.[Prowadzenie rejestrów w systemie teleinformatycznym]

1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 1, 7 i 8 – są jawne;
- 2) pkt 9 – są jawne w przypadku złożenia przez zainteresowanego oświadczenia o wyrażeniu zgody na ich ujawnienie, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 145 ust. 1.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 147 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 153 ust. 1.

Art. 159.[Dane usuwane z rejestru przez Prezesa UDT]

1. (uchylony)

2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1:

- 1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu;
- 2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.

Art. 160.[Przechowywanie dokumentacji]

Prezes UDT przechowuje przez okres 5 lat dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji.

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych

Art. 161. [Współpraca międzynarodowa]

1. Współpraca międzynarodowa w zakresie odnawialnych źródeł energii polega na przekazaniu w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwana dalej „transferem statystycznym”.

2. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

3. W umowach, o których mowa w ust. 2, określa się w szczególności:

- 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie obydwu stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, w szczególności o ilości i cenie tej energii.

4. Strony umów, o których mowa w ust. 2, przekazują Komisji Europejskiej informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

5. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, w poprzednim roku kalendarzowym, nie dokonuje się transferów statystycznych z Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Umowę cywilnoprawną przekazuje się Radzie Ministrów do wiadomości, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

Art. 162.[Informacje dotyczące transferu statystycznego]

Minister właściwy do spraw klimatu przesyła Komisji Europejskiej informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu określonego w art. 126 ust. 2 pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2.

Art. 163.[Warunek osiągnięcia krajowego celu]

1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu wynikającego z krajowego planu działania jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu;

2) przyjętą określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu.

Art. 164.[Wspólny projekt energetyczny]

1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw klimatu oraz ministra właściwego do spraw energii o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego.

4. Zakres współfinansowania wspólnego projektu energetycznego, termin jego realizacji oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 165.[Zgoda na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego do wspólnego projektu energetycznego]

1. Minister właściwy do spraw energii, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, wydaje, w drodze decyzji, zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 164 ust. 1, do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny;

2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;

3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

4) określenie okresu, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;

5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw energii, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą:

1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;

2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;

3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, występuje do ministra właściwego do spraw energii z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenia zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 166.[Informacja o udziale lub ilości energii wytworzonej na terytorium RP w instalacji objętej wspólnym projektem energetycznym]

Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym jest realizowany wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
 - 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.
- jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 167.[Uwzględnienie w krajowym celu energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie innego państwa]

1. Minister właściwy do spraw klimatu, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna:

1) wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej;

2) zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem że:

a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,

b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,

c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 3;

3) jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tym dniu;

4) nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 168. [Czyny podlegające karze pieniężnej]

Karze pieniężnej podlega ten, kto:

1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie określonym w art. 67 ust. 2 oraz na zasadach określonych w art. 47 albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68 ust. 2;

2) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;

3) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;

4) nie dokonuje zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 92 ust. 1;

5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 oraz w art. 49 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;

6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w art. 116 ust. 1;

6a) będąc sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, nie dokonuje rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1;

7) nie przestrzega obowiązku odbioru biogazu lub biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 118;

8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;

9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2 lub 6;

9a) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 13 lub art. 41 ust. 19a;

10) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2;

11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

11a) odmawia wglądu lub nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 lub 2;

11b) nie przedkłada Prezesowi URE oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, lub podaje w tym oświadczeniu nieprawdziwe informacje;

12) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, albo w art. 12 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;

13) nie przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, lub przekazuje deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;

14) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

15) po wypełnieniu zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, albo po wypełnieniu tego zobowiązania z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, dokonał sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego poniżej 85% ilości tej energii określonej w ofercie, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2, z wyłączeniem przypadków, w których do wytworzenia energii nie doszło w następstwie okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3b;

16) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 11, art. 83 ust. 1 pkt 2 i 3, lub przekazuje nieprawdziwą informację;

17) utrudnia przeprowadzenie kontroli wykonywanej przez Prezesa URE;

18) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 44 ust. 15, lub podaje nieprawdziwą informację;

19) (uchylony)

20) wytwarza biogaz rolniczy w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

21) wytwarza biopłynny lub wytwarza energię elektryczną wyłącznie z biopłynów bez wpisu do rejestru wytwórców biopłynów, o którym mowa w art. 34 ust. 1, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

22) nie przekazuje w terminie Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, art. 25 pkt 6, art. 35 ust. 1 pkt 6 lub art. 38m pkt 2, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

23) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1–3, w art. 28 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;

24) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 33, art. 34 ust. 1 lub art. 38n;

25) nie przekazuje Prezesowi URE informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 54.

26) (uchylony)

Art. 169.[Postępowanie]

1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 168:

1) pkt 1–18, 25 i 26, wymierza Prezes URE;

2) pkt 20–24, wymierza Dyrektor Generalny KOWR

– w drodze decyzji.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

5. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 170.[Wysokość kary pieniężnej]

1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1–5, 9a oraz 10 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności wykonywanej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 56, wyrażoną w złotych,

O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_c – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{oo} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 6–8 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z wykonywanej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:

1) pkt 9, 11a i 17, wynosi 10 000 zł;

2) pkt 11, 11b, 12, 14, 16 i 18, wynosi 1000 zł.

3) (uchylony)

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 13, nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 56, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1.

6. Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 15, oblicza się według wzoru:

$$K_o = 0,5 \times [C_s \times (E_{oA} - E_{wA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o – wysokość kary pieniężnej wyrażoną w złotych,

C_s – cenę skorygowaną wyrażoną w zł/MWh, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda obliczonego zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,

E_{oA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać po zamknięciu sesji aukcji, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh,

E_{WA} – ilość sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:
- 1) pkt 20, 21 i 24 – wynosi 10 000 złotych;
 - 2) pkt 22, 23 i 25 – wynosi 1000 złotych.

Art. 171.[Sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni]

Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 172.[Nałożenie kary pieniężnej na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego]

W przypadku nałożenia na przedsiębiorstwo energetyczne kary pieniężnej, określonej w art. 168 pkt 1–18, Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 173.[Odstąpienie od wymierzenia kary]

Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, wykonało w niepełnym zakresie obowiązek określony w art. 52 ust. 1, przyjmując do określenia podstawy wysokości tego obowiązku oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, zawierające nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane.

Art. 174.[Ustalanie wysokości kary pieniężnej]

1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia.

2. Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, powzięły o tym wiadomość.

Art. 175.[Wpływy z tytułu kar pieniężnych]

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Dyrektora Generalnego KOWR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

Art. 176.[Ściąganie kar pieniężnych]

Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 177.[Powiadamianie Komisji Europejskiej o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych]

Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15, z późn. zm.).

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 178-184 (pominięty)

Rozdział 10a

Przepisy epizodyczne

Art. 184a. [Składanie deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 przez wytwórcę energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii]

1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujący wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed dniem 1 stycznia 2019 r. może w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r. złożyć deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, w przypadku gdy jego instalacja stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a.

2. W przypadku uzyskania przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, prawa i obowiązki tego wytwórcy wynikające ze złożenia oferty, która wygrała aukcję, wygasają z końcem kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał to zaświadczenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wytwórca rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach określonych w art. 70a ust. 1 lub 2, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, a w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, nie później niż w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, o której mowa w ust. 1.

Art. 184b.[Zmiana deklaracji]

1. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który do dnia 1 stycznia 2019 r. uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może, w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r. zmienić deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, przez:

1) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a;

2) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2a;

3) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3a;

4) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4a;

5) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6a;

6) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8a;

7) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9a;

8) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10a.

1a. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który przed dniem 1 stycznia 2019 r. złożył deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, i do dnia 1 lipca 2019 r. uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może, w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r. zmienić tę deklarację przez zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5:

1) pkt 1, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a;

2) pkt 2, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2a;

3) pkt 3, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3a;

4) pkt 4, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4a;

- 5) pkt 6, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6a;
- 6) pkt 8, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8a;
- 7) pkt 9, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9a;
- 8) pkt 10, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 1a, Prezes URE wydaje zaświadczenie o uznaniu instalacji, za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Wytwórca rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach przewidzianych dla instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, a w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, nie później niż w terminie 36 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przepis art. 70b ust. 3 pkt 6 stosuje się odpowiednio. Przepisu art. 70a ust. 4 nie stosuje się.

Art. 184c.[Wniosek o uznanie, że instalacja wytwórcy stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a]

1. Wytwórca wykorzystujący wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed dniem 1 stycznia 2019 r. może, w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r., złożyć wniosek o uznanie, że instalacja tego wytwórcy stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wytwórca załącza:

1) oświadczenie, że instalacja stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a;

2) w przypadku wytwórcy, który spełnił warunek, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 – opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, sporządzaną na podstawie badania przeprowadzonego dla danej instalacji, stwierdzającą zasadność uznania tej instalacji, za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, w tym datę pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji.

3. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie o uznaniu instalacji za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. O wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE powiadamia Dyrektora Generalnego KOWR, właściwego sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

5. W przypadku instalacji planowanej do uruchomienia opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca przedkłada Prezesowi URE w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego, pod rygorem utraty prawa, o którym mowa w ust. 6.

6. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje prawo do powiększenia ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawy wypłaty ujemnego salda, o kwotę obliczaną według następującego wzoru:

$$P_{\text{koge}} = (C_{\text{sk}} - C_{\text{bk}})$$

– gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_{koge} – kwota powiększająca cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda przysługująca za energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii wytworzoną wyłącznie z biogazu lub biogazu rolniczego w wysokosprawnej kogeneracji, sprzedaną w systemie aukcyjnym,

C_{sk} – cena referencyjna obowiązująca na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, o których mowa odpowiednio w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a,

C_{bk} – cena referencyjna obowiązująca na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, o których mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10.

7. Prawo, o którym mowa w ust. 6, przysługuje wytwórcy za okres:

1) od dnia 1 stycznia 2019 r. – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 2019 r.;

2) od dnia pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 184d.[Umowy o przyłączenie do sieci niewypowiedziane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy]

1. Umowy o przyłączenie do sieci, niewypowiedziane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyn, o których mowa w:

1) art. 191 ust. 1 lub

2) art. 7 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne

– w których termin na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej przypada przed dniem 16 lipca 2024 r., zachowują moc do dnia określonego we wniosku wytwórcy o przedłużenie tego terminu, złożonego do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, pod warunkiem że termin na dostarczenie energii elektrycznej po raz pierwszy do sieci, określony w tym wniosku, nie będzie przypadał później niż w dniu 16 lipca 2024 r.

1a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wytwórca dołącza oryginał lub poświadczoną kopię decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, 1260 i 1261), albo oryginał lub poświadczoną kopię pozwolenia na budowę wydanych dla instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej zgodnie z wnioskiem wytwórcy, w terminie 30 dni od dnia złożenia takiego wniosku.

3. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w sprawie w terminie 30 dni, licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.

Art. 184e.[Ważność certyfikatu wydanego na podstawie art. 139 ust. 2]

1. Certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2, którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, a także w okresie 90 dni od dnia odwołania tych stanów, bieg terminu określonego w art. 136 ust. 3 pkt 4 ulega zawieszeniu na ten okres.

Art. 184f.[Drewno energetyczne]

Od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. za drewno energetyczne uznaje się:

1) surowiec drzewny niebędący drewnem tartaczynym i skrawanym, stanowiącym dłużyce, kłody tartaczne i skrawane oraz niebędący materiałem drzewnym powstałym w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego surowca drzewnego;

2) produkty uboczne będące efektem przetworzenia surowca drzewnego, niezanieczyszczone substancjami niewystępującymi naturalnie w drewnie;

3) odpady, będące efektem przetworzenia surowca drzewnego, niezanieczyszczone substancjami niewystępującymi naturalnie w drewnie, zagospodarowywane zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.

Art. 184g.[Wyłączenie stosowania przepisów dotyczących drewna energetycznego]

W okresie od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. do drewna energetycznego w rozumieniu art. 184f nie stosuje się przepisów wydanych na podstawie art. 119a.

Art. 184h.[Maksymalne ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii]

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, które mogą zostać sprzedane w drodze aukcji w poszczególnych następujących po sobie latach kalendarzowych 2022–2027, przez wytwórców określonych w art. 72 ust. 1, przy czym ilość i wartość tej energii elektrycznej obejmuje ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wynikającą z przeliczenia biogazu rolniczego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62.⁴

2. Rada Ministrów, przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;

2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;

3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;

4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;

5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;

6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

3. Rada Ministrów może zmienić maksymalną:

1) ilość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 wyłącznie przez zwiększenie tej ilości;

2) wartość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 oraz biorąc pod uwagę wartość cen referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 3, na dany rok, lub w związku ze zwiększeniem zgodnie z pkt 1 maksymalnych ilości energii elektrycznej określonych na poszczególne lata kalendarzowe.

4. Określona przez Radę Ministrów maksymalna wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia zasady corocznej waloryzacji cen sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 10, średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego.

Art. 184i. [Świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5]

Dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej do dnia 31 grudnia 2025 r. w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5. ⁵

Art. 184j. [Wyłączenie zastosowania obowiązku]

Dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w okresie od dnia 1 sierpnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. nie stosuje się obowiązku, o którym mowa w art. 60a ust. 2 i 2a.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 185. [Stawka netto opłaty OZE]

Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka netto opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1, wynosi 2,51 złotych za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie.

Art. 186. [Świadectwa pochodzenia]

1. Świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy zmienianej w art. 179, za okres przed dniem wejścia w życie art. 179 pkt 5, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku w tym okresie stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. W sprawach związanych z wydaniem świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe oraz art. 9e¹ ustawy zmienianej w art. 179 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, dla energii elektrycznej i biogazu rolniczego wytworzonych przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, wszczętych na podstawie wniosków złożonych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Z dniem wejścia w życie rozdziału 4 niniejszej ustawy, rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, prowadzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, staje się odpowiednio rejestrem świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 niniejszej ustawy.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, stają się odpowiednio prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 63 niniejszej ustawy.

7. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 188 i art. 188a, stosuje się przepisy dotychczasowe. W zakresie kar pieniężnych za niewykonanie tych obowiązków stosuje się odpowiednio przepisy określone w rozdziale 9 niniejszej ustawy.

Art. 187.[Obowiązek przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej]

Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w terminie do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 188.[Obowiązki odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego i domu maklerskiego]

1. Za 2015 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5, w zakresie określonym w ust. 17, są obowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

2) uiszczyć opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 16
– do dnia 30 czerwca 2016 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4;

2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Przez odbiorcę przemysłowego rozumie się odbiorcę końcowego:

1) którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczona następującymi kodami: 0510; 0729; 0811; 0891; 0893; 1032; 1039; 1041; 1062; 1104; 1106; 1310; 1320; 1394; 1395; 1411; 1610; 1621; 1711; 1712; 1722; 1920; 2012; 2013; 2014; 2015; 2016; 2017; 2060; 2110; 2221; 2222; 2311; 2312; 2313; 2314; 2319; 2320; 2331; 2342; 2343; 2349; 2399; 2410; 2420; 2431; 2432; 2434; 2441; 2442; 2443; 2444; 2445; 2446; 2720; 3299; 2011; 2332; 2351; 2352; 2451; 2452; 2453; 2454; 2611; 2680; 3832;

2) dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3%.

4. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające:

1) wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 3,

2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1,

3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej

– wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

5. W terminie 21 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, wraz z informacją, o której mowa w ust. 6, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

6. Informacja zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP);
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w procentach;
- 4) wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w 2015 r.;
- 2) powyżej 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.;
- 3) powyżej 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.

8. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 4 i 7, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na własny użytek do wartości dodanej brutto obliczanej jako średnia arytmetyczna z lat 2012–2014.

9. W przypadku, gdy działalność gospodarcza jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 8, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.

10. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 8, oznaczony symbolem „ E_i ” oblicza się jako iloraz kwalifikowanych kosztów energii elektrycznej „ C ” i jednostkowej wartości dodanej brutto „ GVA ” według wzoru:

$$E_i = C/GVA \times 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C – kwalifikowane koszty energii elektrycznej [w zł],

GVA – jednostkowa wartość dodana brutto [w zł].

11. Kwalifikowane koszty energii elektrycznej, o których mowa w ust. 10, oznaczone symbolem „C”, oblicza się jako średnią arytmetyczną poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014; poniesione koszty energii elektrycznej uwzględniają wszystkie składowe koszty energii elektrycznej oraz opłaty wynikające z realizacji usługi dystrybucji i przesyłu energii elektrycznej.

12. Jednostkową wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 10, oznaczoną symbolem „GVA”, oblicza się jako średnią arytmetyczną z lat 2012–2014 według następujących zasad:

1) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie porównawczym jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;

2) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie kalkulacyjnym jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;

3) dla jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody operacyjne, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych (w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych) oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;

4) dla jednostek niesporządzających sprawozdań finansowych jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

13. Opinia biegłego rewidenta, o której mowa w ust. 4, obejmuje poświadczenie poprawności wyliczenia średniej arytmetycznej poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014, oznaczonej symbolem „C”, o której mowa w ust. 11, oraz jednostkowej wartości dodanej brutto, oznaczonej symbolem „GVA”, o której mowa w ust. 12.

14. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2016 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,

b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 7,

c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188 ust. 7 ustawy, o której mowa w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

15. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 14, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 7, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2016–2020.

16. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązuje podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

17. Obowiązek za 2015 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo

2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– za ten rok wynosi 14%.

18. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179 stosuje się odpowiednio.

19. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

20. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w 2015 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179.

21. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 20, uznaje się za spełniony, jeżeli podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

22. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w 2015 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

23. Obowiązek, o którym mowa w ust. 22, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub

2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

24. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 22, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188a.[Obowiązki odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego]

1. Za pierwsze półrocze 2016 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 7, są obowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 6

– do dnia 30 czerwca 2017 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 188 ust. 3, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1;

2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 188 ust. 8, wyniosła:

1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w pierwszym półroczu 2016 r.;

2) powyżej 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.;

3) powyżej 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.

4. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2017 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,

b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 3,

c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188a ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188a ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 4, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 3, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2017–2021.

6. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w pierwszym półroczu 2016 r.,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązuje podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia za pierwsze półrocze 2016 r.

7. Obowiązek za pierwsze półrocze 2016 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo

2) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

3) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– za pierwsze półrocze roku 2016 wynosi 15%.

8. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179 stosuje się odpowiednio.

9. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

10. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179.

11. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 10, uznaje się za spełniony, jeżeli podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

12. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

13. Obowiązek, o którym mowa w ust. 12, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub

2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zain-

stalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

14. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 12, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188b.[Zobowiązanie do zakupu oferowanego ciepła]

1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło do dnia 31 sierpnia 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub

2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 189.[Oświadczenie odbiorcy przemysłowego]

1. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w 2015 r. odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 179, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy.

2. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców, o których mowa w ust. 1, i ogłasza go w terminie 35 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy.

Art. 190.[Spełnienie obowiązku w latach 2015 i 2016]

1. W 2015 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

1) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo

2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– wynosi 14%.

2. Za drugie półrocze 2016 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej w:

a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo

b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo

d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– w drugim półroczu 2016 r. wynosi 14,35%;

2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej w:

a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo

b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo

d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

- e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– w drugim półroczu 2016 r. wynosi 0,65%.

3. Opłatę zastępczą za drugie półrocze 2016 r. oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu) + Ozj \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w drugim półroczu 2016 r.,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.,

Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w drugim półroczu 2016 r.,

Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.

Art. 191.[Umowy o przyłączenie do sieci]

1. Umowy o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Niedostosowanie umów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi podstawę prawną do wypowiedzenia tych umów z upływem tego terminu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – 72 miesiące, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że umowa o przyłączenie przewidywała krótszy termin.

Art. 192.[Dostosowanie harmonogramu przyłączenia]

1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym umowę o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 179, i określony w umowie termin dostarczenia po raz pierwszy energii elektrycznej, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii jest dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – jest dłuższy niż 72 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przedkłada temu przedsiębiorstwu energetycznemu aktualizację harmonogramu przyłączenia, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Uchybienie temu terminowi zwalnia przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku dostosowania harmonogramu przyłączenia do wymagań niniejszej ustawy.

2. W przypadku gdy z powodu niedostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w niniejszej ustawie, nastąpi wypowiedzenie umowy, strona umowy jest zobowiązana do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, opłaty w wysokości poniesionych przez to przedsiębiorstwo nakładów na budowę przyłącza, w tym nakładów na rozbudowę sieci elektroenergetycznej związanej z przyłączeniem instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, oraz zobowiązań tego przedsiębiorstwa energetycznego wobec osób trzecich związanych z wygaśnięciem umowy o przyłączenie instalacji do sieci elektroenergetycznej. Jeżeli koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są niższe od dokonanej wpłaty tytułem opłaty za przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo to niezwłocznie zwraca różnicę.

Art. 193.[Postępowania wszczęte i niezakończone]

Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 179 pkt 5, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 194.[Świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5]

Do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

Art. 194a.[Ustalanie średniej rocznej]

Na potrzeby ustalenia średniej rocznej, o której mowa w art. 44 ust. 8 pkt 2, uwzględnia się ilość energii elektrycznej wytworzonej w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 195.[Ogłoszenie średnich cen sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym]

Prezes URE po raz pierwszy ogłosi średnie ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 179, w terminie do dnia 30 września 2015 r.

Art. 196.[Podmiot obowiązany do zakupu energii elektrycznej]

Do dnia rozpoczęcia przez sprzedawcę zobowiązanego zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 40 ust. 7, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w niniejszej ustawie, jest sprzedawca z urzędu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179.

Art. 197.[Przepisy dotyczące rozdzielania gwarancji pochodzenia]

Do gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179 przepisy dotyczące rozdzielania gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 122 ust. 9–14, stosuje się odpowiednio.

Art. 198.[Gwarancje pochodzenia wydane lub uznane przez Prezesa URE]

W przypadku gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179, podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1, dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu potwierdzenia odbiorcy końcowemu, iż określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona w odnawialnym źródle energii wskazanym w tych gwarancjach pochodzenia.

Art. 199.[Oświadczenie odbiorcy przemysłowego]

1. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, po raz pierwszy w terminie do dnia 30 listopada 2015 r.

2. Prezes URE sporządza wykaz wraz z informacją, o których mowa w art. 52 ust. 4 i 5, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 200.[Wygaśnięcie koncesji i umorzenie postępowań]

1. Koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej udzielone przez Prezesa URE wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Postępowania o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 201.[Wytwórcy energii elektrycznej w małej instalacji]

1. Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zachowuje moc koncesja wydana na podstawie ustawy zmienianej w art. 179.

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 202.[Wytwórcy, którzy wytwarzają energię elektryczną wyłącznie z biopłynów]

1. Wytwórcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wytwarzają energię elektryczną wyłącznie z biopłynów na podstawie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej wydanej na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożą wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1.

2. Koncesje, o których mowa w ust. 1, wygasają:

1) z dniem wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1;

2) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 203.[Wnioski o udzielenie koncesji]

Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożone przez wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji lub wyłącznie z biopłynów, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 179 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 oraz w art. 34.

Art. 204.[Rejestr działalności regulowanej]

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23.

2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23.

Art. 205.[Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej]

1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23.

2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 206.[Przepisy wykonawcze]

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 9a ust. 9 i 11 ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60–62, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4;

2) art. 9a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 16 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5;

3) art. 20v oraz art. 20za ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 152 oraz art. 157, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

4) art. 20f ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129 ust. 3, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 207.[Opłaty zastępcze]

Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 i ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, oraz kary pieniężne wymierzone na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 28–30 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, przekazane po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 182.

Art. 208.[Delegacja]

1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 44 ust. 10, w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w terminie do dnia 31 maja 2015 r.

Art. 209.[Delegacja]

1. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym, w terminie do dnia 15 czerwca 2015 r.

2. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, cenę referencyjną, o której mowa w art. 77 ust. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 210.[Ogłoszenie aukcji po raz pierwszy]

Prezes URE po raz pierwszy ogłosi aukcje, o której mowa w art. 73, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 211.[Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 17 ust. 1]

Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 17 ust. 1, Prezes URE po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 212.[Zbiorcze raporty roczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 35 ust. 2]

Zbiorcze raporty roczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 2, Dyrektor Generalny KOWR po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 213.[Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 6 ust. 3]

Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 6 ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 214.[Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 22 ust. 1]

Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 22 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 215.[Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7]

Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 216.[Sprawozdania kwartalne, o których mowa w art. 25 pkt 6 i art. 35 ust. 1 pkt 6]

Sprawozdania kwartalne, o których mowa w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego lub wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 217.[Przegląd funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła]

1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedkłada Sejmowi informację o skutkach jej obowiązywania nie rzadziej niż raz na 3 lata.

2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania Rada Ministrów dokona nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 218.[Obowiązki ministra właściwego do spraw energii]

1. Minister właściwy do spraw energii w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów art. 106–115, dokonuje czynności prawnych oraz faktycznych zmierzających do:

1) zawiązania Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w tym podpisania statutu tej spółki;

2) wniesienia przez akcjonariusza wkładów na pokrycie całego kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., z uwzględnieniem art. 309 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;

3) ustanowienia zarządu i rady nadzorczej Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

2. Finansowanie działań, o których mowa w ust. 1, odbywa się w ramach limitu wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., o którym mowa w art. 221 ust. 1.

Art. 219.[Przepisy dotychczasowe]

1. Przez osobę, o której mowa w art. 9v ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, rozumie się wytwórców, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 19 ust. 1.

2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. art. 9v ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

Rozdział 12
Przepisy końcowe

Art. 220. [Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE]

1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2015 r. – 5 291 183 zł;
- 2) 2016 r. – 4 189 920 zł;
- 3) 2017 r. – 4 833 324 zł;
- 4) 2018 r. – 5 073 324 zł;
- 5) 2019 r. – 4 833 324 zł;
- 6) 2020 r. – 4 833 324 zł.
- 7) (uchylony)
- 8) (uchylony)
- 9) (uchylony)
- 10) (uchylony)

1a. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2021 r. – 4 833 324 zł;
- 2) 2022 r. – 4 833 324 zł;
- 3) 2023 r. – 4 833 324 zł;
- 4) 2024 r. – 4 833 324 zł;
- 5) 2025 r. – 4 833 324 zł;
- 6) 2026 r. – 4 833 324 zł;
- 7) 2027 r. – 4 833 324 zł;
- 8) 2028 r. – 4 833 324 zł;
- 9) 2029 r. – 4 833 324 zł;
- 10) 2030 r. – 4 833 324 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 1a, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 221.[Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.]

1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi w:

- 1) 2015 r. – 274 000 zł;
- 2) latach 2016–2025 – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 222.[Przepisy uchylone]

Przepisy art. 9e i art. 9e¹ ustawy zmienianej w art. 179 tracą moc z dniem 1 lipca 2016 r.

Art. 223.[Wejście w życie]

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) rozdziału 4, art. 130, art. 178, art. 179 pkt 11 w zakresie uchylenia art. 9o, pkt 13 w zakresie uchylenia art. 9v, pkt 20, 21 i 29 oraz art. 182 pkt 1 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem:

a) art. 75, art. 76 oraz art. 78 ust. 7–11, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2015 r.,

b) art. 106–115, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.,

c) art. 41 ust. 14 i 19, art. 53 ust. 4, art. 72, art. 73 ust. 7 oraz art. 77 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;

2) art. 179 pkt 5 i 7–10, art. 188, art. 189 oraz art. 206, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Przypisy końcowe:

- ¹ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:
 - 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.);
 - 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1);
 - 3) dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230);
 - 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82);
 - 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125).
- ² Ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 2376; ost. zm.: Dz.U. z 2022 r. poz. 467). Wejście w życie zmian z dniem 2 lipca 2024 r. w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej; w pozostałym zakresie wejście w życie zmian z dniem 1 kwietnia 2022 r.
- ³ Ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 2376; ost. zm.: Dz.U. z 2022 r. poz. 467). Wejście w życie zmian z dniem 1 lipca 2024 r. *[teksty przepisów napisane kursywą i wzięte w nawias kwadratowy obowiązują do 30 czerwca 2024 r.]*
 - * Ustawa utraciła moc 1 października 2018 r., z wyjątkiem art. 98, art. 100, art. 101, art. 102, art. 103, art. 103a, art. 104 i art. 106, które utraciły moc 31 grudnia 2018 r., na podstawie art. 169 pkt 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669). Wejście w życie zmian z dniem 1 października 2018 r.
- ⁴ Ustawa z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1873) art. 184h nie ma zastosowania do dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tym przepisie z rynkiem wewnętrznym albo uznania przez Komisję Europejską, że przepisy te nie stanowią nowej pomocy publicznej.
- ⁵ Ustawa z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1873) art. 184i ma zastosowanie do energii elektrycznej, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy tj. od 30 października 2021 r.
- ⁶ Ustawa z dnia 8 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1383). Wejście w życie zmian z dniem 1 lipca 2022 r.
- ⁷ Ustawa z dnia 29 września 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2022 r. poz. 2370). Wejście w życie zmian z dniem 6 grudnia 2022 r.
- ⁸ ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz.U. poz. 2687). Zmiana weszła w życie 1 stycznia 2023 r. Wejście w życie zmian z dniem 21 grudnia 2022 r.